

Številka: 35431-94/2025-2570-11

Datum: 1. 10. 2025

Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo izdaja na podlagi osmega odstavka 90. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23-ZDU-1O, 78/23-ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV in 56/25 – PoZ) v predhodnem postopku za poseg: Tehnološke spremembe na napravah za predelavo nenevarnih odpadkov Lenart, nosilcu nameravanega posega SALOMON d.o.o. Ljubljana, Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana - Polje, ki ga po pooblastilu zastopa Svetovanje in druge storitve, Simona Jamšek s.p., Čečovje 40A, 2390 Ravne na Koroškem, naslednjo

ODLOČBO

- I. Za nameravani poseg: Tehnološke spremembe na napravah za predelavo nenevarnih odpadkov Lenart, na zemljiščih v k.o. 532 Lenart v Slovenskih goricah s parcelnima št. 1182/1 in 1189/14, nosilca nameravanega posega SALOMON d.o.o. Ljubljana, Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana - Polje, **je potrebno izvesti presojo vplivov na okolje** in pridobiti okoljevarstveno soglasje.
- II. Ta odločba preneha veljati, če se nameravani poseg ne začne izvajati ali če ni bila vložena vloga za izdajo integralnega gradbenega dovoljenja v petih letih od njene pravnomočnosti.
- III. V tem postopku stroški niso nastali.

Obrazložitev

Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo, Direktorat za okolje (v nadaljevanju ministrstvo) je dne 20. 5. 2025 prejelo vlogo nosilca nameravanega posega SALOMON d.o.o. Ljubljana, Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana - Polje, ki ga po pooblastilu zastopa Svetovanje in druge storitve, Simona Jamšek s.p., Čečovje 40A, 2390 Ravne na Koroškem (v nadaljevanju: nosilec nameravanega posega), za izvedbo predhodnega postopka za poseg: Tehnološke spremembe na napravah za predelavo nenevarnih odpadkov Lenart (v nadaljevanju: vloga), na zemljiščih v k.o. 532 Lenart v Slovenskih goricah s parcelnima št. 1182/1 in 1189/14, v skladu z 90. členom Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23-ZDU-1O, 78/23-ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV in 56/25 – PoZ, v nadaljevanju ZVO-2).

Vlogi je bilo priloženo:

- Dopis: Zahteva za predhodni postopek z dne 20. 5. 2025, Salomon d.o.o.,
- Izpolnjen obrazec Zahteva za začetek predhodnega postopka z dne 19. 5. 2025,
- Ocena možnosti pomembnih vplivov na okolje za poseg: Tehnološke spremembe na napravah za predelavo nenevarnih odpadkov Lenart, Salomon d.o.o., z dne 19. 5. 2025,
- Grafični prikaz: Topografija območja nameravanega posega z dne 20. 5. 2025, Atlas okolja,

- Pooblastilo za zastopanje z dne 7. 5. 2025,
- Potrdilo o plačani upravni taksi z dne 7. 5. 2025,
- Pogodba o poslovnem sodelovanju med Salomon d.o.o. in Simona Jamšek s.p. z dne 4. 1. 2021,
- Aneks št. 2 k Pogodbi o poslovnem sodelovanju z dne 4. 1. 2021,
- Ocena obremenjenosti okolja s hrupom, Sprememba IED naprave PE Industrijska ulica 2, 2230 Lenart, št. EKO-22-285a z dne 13. 3. 2023, SiEKO d.o.o..

Vloga je bila dne 21. 5. 2025, 28. 5. 2025, 11. 8. 2025 in 11. 9. 2025 dopolnjena z:

- Oceno možnosti pomembnih vplivov na okolje za poseg: Tehnološke spremembe na napravah za predelavo nenevarnih odpadkov Lenart, Salomon d.o.o., z dne 19. 5. 2025, dopolnitev 28. 5. 2025,
- Shematskim načrtom posameznih tehnoloških enot v objektu, maj 2025,
- Dopisom z dne 11. 8. 2025,
- Izpolnjenim obrazcem Zahteva za začetek predhodnega postopka z dne 19. 5. 2025 (v nadaljevanju: Obrazec vloge),
- Oceno možnosti pomembnih vplivov na okolje za poseg: Tehnološke spremembe na napravah za predelavo nenevarnih odpadkov Lenart, Salomon d.o.o., z dne 19. 5. 2025, dopolnitev 28. 5. 2025 in 11. 8. 2025 (v nadaljevanju: Ocena možnosti pomembnih vplivov na okolje),
- Oceno obremenjenosti okolja s hrupom, Sprememba IED naprave, PE Industrijska ulica 2, 2230 Lenart, št. EKO-22-285b z dne 25. 7. 2025, SiEKO d.o.o.,
- Slika: Meja vplivnega območja, dr. Gorazd Lipnik, in
- Dopis: Odgovor na seznanitev z dejstvi, pomembnimi za izdajo odločitve v predhodnem postopku za poseg z dne 11. 9. 2025.

V skladu s prvim odstavkom 90. člena ZVO-2 mora nosilec nameravanega posega v okolje iz četrtega odstavka 89. člena tega zakona od ministrstva zahtevati, da ugotovi, ali je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja graditev. Pri ugotovitvi iz prvega odstavka 90. člena ZVO-2 ministrstvo upošteva merila, ki se nanašajo na značilnosti nameravanega posega v okolje, njegovo lokacijo in značilnosti možnih vplivov posega na okolje, ter kjer je to ustrezno, rezultate morebitnih že izvedenih presoj v skladu s tem zakonom in s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, varstvo voda, varstvo kulturne dediščine, varstvo gozdov in sevalno varnost (četrti odstavek 90. člena ZVO-2).

V skladu s četrnim odstavkom 90. člena ZVO-2 ministrstvo pri ugotovitvi iz prvega odstavka tega člena upošteva merila, ki se nanašajo na značilnosti nameravanega posega v okolje, njegovo lokacijo in značilnosti možnih vplivov posega na okolje, ter tam, kjer je ustrezno, rezultate morebitnih že izvedenih presoj v skladu s tem zakonom in s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, varstvo voda, varstvo kulturne dediščine, varstvo gozdov in sevalno varnost.

V skladu s petim odstavkom 90. člena ZVO-2 ministrstvo odloči, da je presoja vplivalo na okolje potrebna, če ugotovi, da bi nameravani poseg lahko imel pomembne škodljive vplive na okolje.

Obveznost presoje vplivov na okolje se ugotavlja v skladu z Uredbo o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 51/14, 57/15, 26/17, 105/20 in 44/22-ZVO-2). Citirana uredba določa vrste posegov v okolje ter pragove, za katere je presoja vplivov na okolje obvezna, če se zanje v predhodnem postopku ugotovi, da bi lahko imeli pomembne vplive na okolje.

V skladu s točko E Okoljska infrastruktura, E.I Odpadki in odpadne vode, E.I.5 Naprava za biološko obdelavo²⁵, E.I.5.2 Priloge 1 citirane uredbe nadalje določa, da je presoja vplivov na

okolje obvezna, kadar gre za napravo za biološko obdelavo nenevarnih odpadkov, vključno z anaerobno razgradnjo gnojevke, z zmogljivostjo 75 t na dan.

Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, v točki E Okoljska infrastruktura, E.I Odpadki in odpadne vode, E.I.5 Naprava za biološko obdelavo²⁵, E.I.5.3 Priloge 1 iste uredbe nadalje določa, da je predhodni postopek obvezen, kadar gre za napravo za biološko obdelavo nevarnih odpadkov, če zmogljivost znaša vsaj 1 t/dan, ali nenevarnih odpadkov, če zmogljivost znaša vsaj 15 t/dan.

Ob tem je v opombi 25 navedeno: postopka R3 in D8 po predpisih, ki urejajo odpadke.

Iz predložene dokumentacije izhaja, da nameravani poseg obsega vzpostavitev naprave za mehansko biološko obdelavo mešanih komunalnih odpadkov z nazivno zmogljivostjo 270 ton na dan, zato je zanj, v skladu s točko E.I.5.2 Priloge 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, treba izvesti presojo vplivov na okolje.

Ugotovitveni postopek

Opis obstoječega stanja

Nameravani poseg se nahaja znotraj industrijske cone I3c v Občini Lenartu na naslovu Industrijska ulica 2, 2230 Lenart v Slovenskih Goricah, z namensko rabo Ureditveno območje naselja. Območje se ureja z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih za mesto Lenart (Uradni list RS, št. 2/01, 74/04, medobčinski uradni vestnik, št. 24/05, 8/14, 20/14 in 16/18). Jugovzhodno od nameravanega posega se nahajajo naprave za predhodno skladiščenje in predelavo odpadkov upravljavca Saubermacher Slovenija d.o.o., v oddaljenosti ca. 700 m.

Območje je v celoti komunalno urejeno (obstoječe vodovodno omrežje, javno kanalizacijsko omrežje, NN elektrini vod, telekomunikacijska infrastruktura, javna razsvetljava, občinska cesta). Zunanje površine so na celotni lokaciji utrjene – asfaltirane. Območje nameravanega posega je v celoti ograjeno z ograjo, ki ima betonske temelje višine od 50 do 220 cm in kovinsko, deloma leseno ograjo do višine max. 5m.

Dovoz do območja, tako za intervencijska kot tudi za vsa ostala vozila, je z Industrijske ulice z zahodne strani. Parkirišča za zaposlene so urejena zunaj ograjenega območja na lastnem zemljišču severno od hale.

Območje se ne nahaja na vodovarstvenem območju. Na območju nameravanega posega in v bližnji okolici ni vodotokov.

Za obratovanje naprav nosilca nameravanega posega in so predmet nameravanega posega, ima nosilec nameravanega posega pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprav, ki povzročajo industrijsko onesnaževanje št. 35407-1/2016-22 z dne 9. 10. 2017, spremenjeno z odločbama št. 35406-36/2021-ARSO-24 z dne 13. 10. 2022 in št. 35432-32/2022-2550-32 z dne 10. 12. 2024 (v nadaljevanju: OVD). S strani ministrstva je bil izdan tudi čistopis OVD št. 35432-32/2022-2550-35 z dne 24. 1. 2025.

Opis nameravanega posega

Nameravani poseg vključuje:

1. Spremembo v obratovanju obstoječe naprave A1, v kateri se je do sedaj izvaja dejavnost odstranjevanja mešanih komunalnih odpadkov (MKO) po postopku D9, katera obdelava je namenjena sežigu ali sosežigu s proizvodno zmogljivostjo 167 ton odpadkov na dan. Z izvedbo nameravanega posega se bo spremenil postopek obdelave iz D9 na D8, kjer se bo izvajala mehanska biološka obdelava MKO.

Napravo A1, na kateri se bodo obdelovali MKO po postopku mehansko biološke obdelave, bodo sestavljale naslednje tehnološke enote:

- N2.1: predgranulator
- N2.2: izločevalec magnetnih kovin
- N2.3: izločevalec nemagnetnih kovin
- N2.4: zračni separator
- N1.5: granulator grobo mletje
- N2.7: izločevalec magnetnih kovin
- N1.1: boks1
- N1.2: boks2
- N1.3. ventilator1
- N1.4: ventilator2

Biološka obdelava (izločene težke frakcije MKO po mehanski obdelavi) bo potekala v dveh novih boksih (N1.1 in N1.2), pri čemer bo največja kapaciteta (zmogljivost) posameznega boksa znašala 96 ton odpadkov. V obeh boksih (N1.1 in N1.2) je hkrati lahko maksimalno 192 ton odpadkov. Celoten proces polnjenja boksov, aerobne digestije, praznjenja boksov traja 32 dni.

Upoštevajoč dejstvo, da ima MKO relativno visoko gostoto, je na zračnem separatorju možno izločiti maksimalno 90 % lahke frakcije MKO, kar pomeni, da je zmogljivost naprave 10x večja, kot je zmogljivost za biološko obdelavo težke frakcije MKO.

2. V obstoječi napravi A2, v kateri se izvaja predelava odpadkov v trdno gorivo, namenjenemu sežigu in sosežigu, s proizvodno zmogljivostjo 200 ton odpadkov na dan, se bo dodal izločevalnik nemagnetnih kovin (tehnološka enota N2.3). Mlin POLARIS za predmletje in doziranje odpadkov s transportnim trakom in magnetnim ločevalnikom (N2.1) se preimenuje v dve ločeni tehnološki enoti, in sicer v predgranulator (N2.1) in izločevalec magnetnih kovin (N2.2). Tehnološka enota mlin POWER KOMET za mletje odpadkov v trdno gorivo (N2.6) pa se preimenuje v granulator fino mletje (N2.6).

Napravo A2 bodo sestavljale naslednje tehnološke enote:

- N2.1: predgranulator
- N2.2: izločevalec magnetnih kovin
- N2.3: izločevalec nemagnetnih kovin
- N2.4: zračni separator
- N2.6: granulator fino mletje
- N2.7: izločevalec magnetnih kovin.

Zmogljivost naprave A2 se z nameravanim posegom ne spreminja.

3. Spremembe, ki se nanašajo na obe napravi A1 in A2, zaradi uporabe istih tehnoloških enot:
 - Vse tehnološke enote naprave A1 bo uporabljala tudi naprava A2, z izjemo tehnološke enote N1.5, ki jo bo uporabljala le naprava A1. Zaradi navedenega obe napravi ne bosta mogli delovati istočasno. Tehnološke enote, ki si jih napravi delita, se bodo več kot 75 % časa uporabljale za napravo A2, preostali čas (25 % časa) pa za izvajanje obdelave odpadkov na napravi A1.
 - Tehnološke enote brez granulatorjev (vse TE naprave A1 in A2 razen N1.5 in N2.6) lahko obratujejo največ 22 h/dan z maksimalno zmogljivostjo 15 t/h. Granulatorja N1.5 in N2.6 lahko obratujeta največ 18 h/dan, saj je zanju potrebno več vzdrževanja. Maksimalna zmogljivost granulatorja za fino mletje N2.6 (naprava A2) je ca. 11,1 t/h oziroma 200 t/dan ($11,1 \text{ t/h} \times 18 \text{ h/dan} = 199,8 \text{ t/dan}$), in maksimalna zmogljivost granulatorja za grobo mletje N1.5 (naprava A1) je ca. 15 t/h oziroma je približno enaka zmogljivosti zračnega separatorja (N2.4), tj. 270 t/dan ($15 \text{ t/h} \times 18 \text{ h/dan} = 270 \text{ t/dan}$).
4. V obstoječi napravi B1, v kateri se izvaja dejavnost predelave (sortiranja) nenevarnih odpadkov, se bo zmanjšala zmogljivost predelave iz 250 t/dan (75.000 t/leto) na 148,5 t/dan (44.550 ton/leto). Na napravi B1 se bo opravljal en zvezen proces sortiranja in ne več dva. Vse uporabljene tehnološke enote in ročno sortiranje imajo maksimalno zmogljivost sortiranja 11 t/h, pri čemer je takšno zmogljivost mogoče doseči le ob prisotnosti 30 ali več delavcev na ročnem sortiranju/izmenju. Gre za maksimalno število delavcev, ki jih lahko zagotovi nosilec nameravanega posega. Upoštevajoč zastoje zaradi kompleksnosti sortiranja in odmore za delavce lahko obratuje največ 13,5 h na dan v dveh izmenah. Zaradi

velikega števila delavcev na ročnem sortiranju in kompleksnosti sortiranega procesa, je možno organizirati sortiranje le v 2 izmenah/dan. Skupna maksimalna proizvodna zmogljivost naprave B1 je tako (11 t/h x 13,5 ur) 148,5 t/dan.

5. Odstranitev obstoječega biofiltra in postavitve novega. Odpadne vode iz biofiltra so se sedaj odvajale v interno čistilno napravo. Z nameravanim posegom se bo obstoječi biofilter odstranil in ga bo nadomestil novi biofilter, katerega odpadne vode se bodo vodile nazaj za vlaženje biomase – zaradi tega bo količina odpadnih vod zmanjšana.

Tehnološki postopek mehanske obdelave MKO v A1 napravi (prva faza):

Pripeljani MKO se stehtajo in razločijo na skladišču S10. Iz MKO se pred doziranjem v napravo A1 ročno oz. strojno (bager z grabežem) izločijo odpadki, ki niso MKO (različne frakcije iz podskupine 20 01 ali veja plastična ali kompozitna embalaža – 15 01). MKO se nato zmelje na predgranulatorju (N2.1). Nato se na izločevalniku kovin (N2.2 in N2.3) izloči kovinska embalaža in drugi kovinski odpadki, ki so primerni za recikliranje. V zračnem separatorju (N2.4) se pri MKO loči lahka frakcija (19 12 12, ca 90%) in težka frakcija (20 03 01, ca 10%). Težko frakcijo predstavljajo pretežno odpadki, ki niso oz. so manj primerni za energetske izrabo, vsebuje pa tudi nekaj bioloških odpadkov. Ti odpadki se nato biološko obdelajo. Lahka frakcije se vodi do granulatorja za sekundarno mletje (N1.5), kjer se zmelje na manjše kose (do 80 mm) in dodatnega magnetnega izločevalnika (N2.7) in se kot odpadke s št. 19 12 12 odda prevzemniku za energetske predelavo (D10 ali R1), ali pa se ti odpadki na napravi A2 predelajo v trdno gorivo iz odpadkov TG-SRF. Mehanska obdelava se lahko izvaja le v primeru, ko naprava A2 ne obratuje. Naprava A1 namreč za mehansko obdelavo odpadkov uporablja tehnološke enote naprave A2, z izjemo tehnološke enote N1.5, ki jo uporablja le naprava A1 (A2 je ne uporablja). Tehnološka enota N1.5 je sicer po funkciji enaka tehnološki enoti N2.6, ki jo uporablja naprava A2, ne pa naprava A1, pri čemer je manj zmogljiva, saj ne more zagotavljati finega mletja odpadkov pod 50 mm.

Tehnološki proces biološke obdelave težke frakcije iz MKO po mehanski obdelavi (druga faza):

Po mehanski obdelavi se bo izločena težka frakcija iz MKO najprej skladiščila v prehodnem skladišču S11. Vsaka šarža težke frakcije (maksimalno 96 ton odpadkov) se bo nato najprej namestila v boks 1, kjer bo potekala biološka obdelava 16 dni (pričakovani čas aktivnega procesa aerobne digestije je 14 dni), nato se bo ta šarža premestila iz boksa 1 v boks 2, kjer bo nadalje potekala biološka obdelava 16 dni (pričakovani čas aktivnega procesa aerobne digestije je 14 dni). Pri premestitvi odpadkov iz boksa 1 v boks 2 se bodo le-ti odpadki tudi premešali in homogenizirali. Skupen čas aktivne aerobne digestije bo tako minimalno 28 dni oziroma največ 32 dni. To pomeni, da se bo 96 ton težke frakcije MKO (ena šarža) najprej biološko obdelovalo 16 dni v boks 1, nato pa se bo istih 96 ton težke frakcije MKO premestilo v boks 2, v katerem se bo istih 96 ton težke frakcije MKO nadalje biološko obdelovalo še 16 dni.

Pri nameravani posegu ne gre za gradnjo objektov, ampak preureditev naprave in tehnoloških enot v obstoječem objektu.

Ministrstvo je z dopisom (seznanitev ministrstva z dejstvi, pomembnimi za izdajo odločitve v predhodnem postopku za poseg) št. 35431-94/2025-2570-9 z dne 2. 9. 2025 nosilec nameravanega posega seznanilo z ugotovitvijo, da nameravani poseg presega prag za presojo vplivov na okolje v skladu s točko E.I.5.2 Priloge 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, zaradi česar je za izvedbo nameravanega posega treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje.

Nosilec nameravanega posega je zgoraj navedeni dopis prejel dne 3. 9. 2025 ter se do navedb ministrstva opredelil z dopisom z dne 11. 9. 2025.

Nosilec nameravanega posega se je v dopisu z dne 11. 9. 2025, med drugim, opredelil do definiranja proizvodne zmogljivosti naprave A1. Nosilec nameravanega posega je pri tem

pojasnil, da gre pri mehansko biološki obdelavi mešanih komunalnih odpadkov (naprava A1) za kombinacijo dveh faz:

1. Mehanska obdelava MKO:

Zmogljivost mehanske obdelave znaša 270 ton na dan. Mehanska obdelava MKO naprave A1 se izmenjuje z obratovanjem naprave za predelavo odpadkov v trdno gorivo (naprava A2), torej ne obratujeta istočasno. Namreč, napravi A1 in A2 uporabljata iste tehnološke enote, vendar ne vseh.

2. Biološka obdelava težke frakcije MKO:

Po mehanski obdelavi se težka frakcija MKO biološko obdelava v dveh boksih s skupno zmogljivostjo 192 ton (celoten proces biološke obdelave traja 32 dni).

Po navedbah nosilca nameravanega posega se pri upoštevanju zmogljivosti celotne naprave zmogljivost omeji z najmanjšo kapaciteto med posameznimi fazami, torej z biološko fazo. Mehanski del naprave A1 zmora obdelati do 270 ton dnevno, vendar če biološka faza lahko obdelava samo 6 ton dnevno (192 ton/32 dni), predstavlja to ozko grlo celotnega procesa. Ker se lahko biološko obdelava vsaj 10% mehansko obdelanih odpadkov, je torej maksimalna dnevna proizvodna zmogljivost naprave 60 t oz. drugače povedano, če bi lahko naprava kontinuirano obratovala 24 ur/dan, 365 dni/leto, bi v enem letu lahko naprava obdelala največ 21.900 t MKO. Z vidika upravljanja zmogljivosti se celotna naprava kot mehansko biološka naprava ocenjuje po zmogljivosti biološke obdelave, ker je to tista faza, ki določa najvišjo možno dnevno količino obdelanih MKO. Mehanska obdelava, čeprav je lahko zmogljivejša, ne more povečati dnevne zmogljivosti nad biološko omejitev, saj mora vsak del mehansko obdelanega materiala skozi biološko stabilizacijo. Poleg tega se tudi obratovanje dveh procesov (mehanska biološka obdelava MKO na A1 napravi in predelava v trdno gorivo na A2 napravi) izmenično usklajuje časovno in ni sočasnega delovanja, kar pomeni, da ni podvajanja zmogljivosti ali preozkega grla zaradi prekrivanja obratovanja tehnoloških enot. Torej, po spremembi obdelave šteje kot zmogljivost naprave za mehansko-biološko obdelavo MKO dnevna zmogljivost biološke faze oziroma zmogljivost najmanjše enote v verigi, če je nižja od zmogljivosti mehanske obdelave. Nosilec nameravanega posega v dopisu z dne 11. 9. 2025 med drugim dodaja, da glede na to, da se trenutno že izvaja mehanska obdelava poteka na obstoječih tehnoloških enotah, se zato šteje, da mehanska faza ne predstavlja nove omejitve ali povečanja zmogljivosti, saj je njen obseg enak kot prej.

Nosilec nameravanega posega je v dopisu z dne 11. 9. 2025 še pojasnil, da se za določanje »dnevne proizvodne zmogljivosti« za biološko obdelavo v skladu z Direktivo 2010/75/EU (IED) Direktiva o industrijskih emisijah (IED) uporablja mejne vrednosti dnevne zmogljivosti za biološko obdelavo odpadkov (npr. 75 ton na dan v Prilogi I, 5.3), na podlagi katere se ugotavlja, ali je potrebno okoljevarstveno dovoljenje za naprave, ki povzročajo industrijske emisije (IED). Ker biološki procesi trajajo veliko dlje kot 24 ur, »dnevna zmogljivost« ni tonaža, ki jo v napravo vnesete v enem dnevu, temveč teoretična stopnja, izpeljana iz največje količine, ki se obdeluje hkrati, deljene z najkrajšim tehnično dosegljivim časom zadrževanja.

Po mnenju nosilca nameravanega posega, proizvodna zmogljivost ni in ne more biti zmogljivost izvedbe dela procesa oz. proizvodnje, ampak je zmogljivost izvedbe celotnega procesa oz. proizvodnje. To pomeni, da je pri določanju proizvodne zmogljivosti potrebno upoštevati količino produkta in čas, ki je za to potreben. Nosilec nameravanega posega se sklicuje na dokument Evropske komisije o zmogljivosti IPPC, UK Environment Agency in Scottish EPA, z opisano metodologijo za določanje zmogljivosti naprave, in sicer:

- Fizično dnevno zmogljivost je mogoče izračunati tako, da se maksimalna količina odpadkov, ki bi jih dejavnost biološke obdelave lahko obdelala naenkrat, deli z minimalnim časom zadrževanja.
- Za kompostiranje v gredicah ali anaerobno digestijo (AD) se uporabi delovni volumen površine/boksov, deljen z najkrajšim časom zadrževanja (najboljši primer v topli sezoni), kjer se bobi teoretično dnevno zmogljivost.

Nosilec nameravanega posega predlaga, da se pri vlogi za izvedbo predhodnega postopka za nameravani poseg, kjer poteka najprej mehanska obdelava in nato biološka obdelava, ki traja 32 dni, proizvodna zmogljivost opredeli z zmogljivostjo biološke obdelave, ki je nižja in določa ozko

grlo procesa. To pomeni, da se dnevna zmogljivost naprave A1 določi kot 60 ton na dan v primeru, ko je obdelanih 192 ton odpadkov v obdobju 32 dni oz. 10% teh količin, če obravnavamo le biološki del procesa obdelave.

Ugotovitve ministrstva

Ministrstvo je na podlagi prejete dokumentacije in v skladu s Prilogo 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, ugotovilo, da je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje.

Po proučitvi celotne dokumentacije je ministrstvo namreč ugotovilo naslednje:

3. točka 1.a člena Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, določa, da je poseg v okolje, za katerega je presoja vplivov obvezna, poseg v okolje, ki ima lahko zaradi svojih bistvenih lastnosti pomembne vplive na okolje. S 1. točko 1.a člena Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, je določeno, da je bistvena lastnost posega v okolje lastnost posega v okolje, zaradi katere ima lahko poseg v okolje pomembne vplive na okolje oziroma se pomembni vplivi na okolje lahko pričakujejo; bistveno lastnost posega v okolje izraža zlasti njegova zmogljivost.

ZVO-2 v točki 10.4. 3. člena določa, da je proizvodna zmogljivost posega v okolje ali naprave nazivna zmogljivost posega ali naprave v 24 urah na dan, če sta poseg ali naprava zmožna obratovati na tak način. Lahko je opredeljena neposredno kot količina vhodnih ali izhodnih snovi (npr. surovine, proizvodi, polproizvodi ali odpadki) ali posredno, in sicer s parametri (npr. prostornina, površina ali dimenzije naprave ali njenih delov, uporabljena moč ali energija, zmogljivost skladiščenja, število mest v objektih za rejo živali).

Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije (Uradni list RS, št. 68/22) v 3. členu določa:

- (1) Proizvodna zmogljivost ene ali več dejavnosti, ki potekajo v napravi, se določi na podlagi podatkov, izračunov in grafičnih prikazov o tehničnih značilnostih naprave in tehnoloških procesov, ki potekajo v njej, na podlagi:
 - tehnične dokumentacije o napravi in proizvodni zmogljivosti ali njenih nepremičnih tehnoloških enot;
 - podatkov o tehnoloških procesih, ki potekajo v napravi;
 - podatkov o snoveh, ki vstopajo v napravo in izstopajo iz nje;
 - tehnične ocene ali izračunov proizvodne zmogljivosti naprave ali njenih nepremičnih tehnoloških enot;
 - primerjave z obstoječimi, po vrsti dejavnosti primerljivimi napravami.
- (2) Če se v napravi opravlja več dejavnosti, zajetih v istem opisu dejavnosti, ki imajo v Prilogi 1 te uredbe določen prag proizvodne zmogljivosti, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo. Pri ravnanju z odpadki velja tako seštevanje za dejavnosti iz istega opisa dejavnosti v sklopu točk 5.1, 5.3 pod a in 5.3 pod b Priloge 1 te uredbe.
- (3) Podrobni opisi naprave v referenčnih dokumentih BAT se upoštevajo pri določanju proizvodne zmogljivosti in obsega naprave.

Na podlagi vloge in njene dopolnitve, ki se nanaša na spremembo v obratovanju obstoječe naprave A1 (glej točko 1 poglavja Opis nameravanega posega te obrazložitve te odločbe), ministrstvo ugotavlja, da se obstoječa naprava A1 za obdelavo MKO po D9 postopku spreminja oziroma ukinja in se vzpostavlja nova naprava A1 oziroma nov poseg, tj. naprava za mehansko biološko obdelavo po D8 postopku, katera bo uporabljala del tehnoloških enot naprave A2 (N2.1, N2.2, N2.3, N2.4) in granulador za grobo mletje (N1.5). Glede navedbe nosilca nameravanega posega v dopisu z dne 11. 9. 2025, da se nameravani poseg smatra kot sprememba posega, ministrstvo pojasnjuje, da kljub temu, da se zmogljivosti obstoječih tehnoloških enot naprav A1 in

A2 ne spreminjajo, se z nameravanim posegom spreminja tehnološki postopek obdelave MKO na A1 napravi (iz postopka odstranjevanja z oznako D9 v postopek po D8), kjer se k napravi A1 dodajajo dva nova boksa in obstoječe tehnološke enote naprave A2.

Ministrstvo glede na navedbe v dopisu z dne 11. 9. 2025, ki se nanašajo na proizvodno zmogljivost naprave A1 (na podlagi katere se lahko ugotavlja ali nameravani poseg iz točke 1 poglavja Opis nameravanega posega te obrazložitve te odločbe, dosega ali presega prag iz priloge 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje) pojasnjuje, da:

- proizvodna zmogljivost naprave A1 ne more biti omejena z zmogljivostjo biološke obdelave odpadkov naprave, saj gre pri nameravanega posegu za nov poseg za mehansko biološko predelavo, kar pomeni, da se proizvodna zmogljivost naprave A1 izračuna v odvisnosti, koliko odpadkov je mogoče maksimalno v enem (1) dnevu mehansko biološko obdelati, pri čemer obdelati pomeni, da so odpadki po zaključenem procesu obdelani kot zahteva veljavna Uredba o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14, 54/15, 36/16, 37/18, 13/21 in 44/22 – ZVO-2), pri čemer za biološko obdelavo odpadkov po navedbah nosilca nameravanega posega znaša »teoretična dnevna zmogljivost« oziroma »fiktivna stopnja« 6 t/dan;
- Uredba o odlagališčih odpadkov ne opredeljuje proizvodne zmogljivosti naprave (dejavnosti) za mehansko biološko obdelavo MKO, prav tako tudi ne določa načina določanja proizvodne zmogljivosti naprave (dejavnosti), tj. kako se proizvodna zmogljivost naprave (dejavnosti) določa, temveč le-to določa ZVO-2, in za naprave, ki povzročajo industrijske emisije Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije. ZVO-2, med drugim, določa da je proizvodna zmogljivost posega v okolje ali naprave nazivna zmogljivost posega ali naprave v 24 urah na dan, če sta poseg ali naprava zmožna obratovati na tak način, pri čemer je lahko opredeljena neposredno kot količina vhodnih ali izhodnih snovi (npr. surovine, proizvodi, polproizvodi ali odpadki). Iz navedenega, med drugim, izhaja da je proizvodna zmogljivost lahko opredeljena kot količina vhodnih ali izhodnih snovi (odpadkov) in ni pogojena z »izhodnimi snovmi (odpadki)«, kot izhaja iz vloge (in pojasnil nosilca nameravanega posega). Tudi če bi v konkretnem primeru proizvodno zmogljivost naprave A1 opredelili s količino izhodnih snovi (odpadkov), ki nastanejo v enem dnevu (24 urah) obdelave in so popolnoma obdelani, bi le-ta količina izhodnih odpadkov znašala 243 ton/dan ($270 \text{ ton/dan} \times 0,9 = 243 \text{ ton/dan}$), saj kot izhaja iz vloge, MKO vsebujejo ca. 10 % težke frakcije, ki jo je potrebno biološko obdelati, preostali del MKO (90 % lahke frakcije) pa je potrebno obdelati le mehansko. Vendar je za predmetno napravo (dejavnost) takšen način določanja proizvodne zmogljivosti (tj. na podlagi izhodnih snovi – odpadkov) neustrezen, saj tako določena proizvodna zmogljivost ne bi odražala potenciala, ki ga za onesnaževanje oziroma obremenjevanje okolja takšna naprava (dejavnost) predstavlja;
- Bistvena lastnost posega kot zmogljivost posega iz 1. točke 1.a člena Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, predstavlja potencial obremenjevanja okolja. V konkretnem primeru se pri določitvi proizvodne zmogljivosti naprave A1 tako upošteva največja količina vhodnih odpadkov, ki jih lahko naprava A1 v enem dnevu (24 urah) sprejme v obdelavo, saj lahko naprava A1 na takšen način tudi obratuje – kot izhaja iz vloge, bodo tehnološke enote naprave A1, na katerih se bo izvajal mehanski del obdelave MKO (tj. mehanska obdelava), lahko (skupno) obratovale največ 18 ur/dan z zmogljivostjo 15 t/uro, tehnološke enote naprave A1, na katerih se bo izvajal biološki del obdelave MKO (tj. biološka obdelava) pa bodo obratovale kontinuirno (24 ur/dan) skozi celo leto po povprečno 32 dni za eno šaržo, ki predstavlja 96 ton težke frakcije MKO. Glede na vse zgoraj navedeno se pri določitvi proizvodne zmogljivosti upošteva količina vhodnih snovi (odpadkov), ki jih bo naprava A1 v enem dnevu (24 urah) lahko sprejela v obdelavo, kar znaša 270 ton/dan ($15 \text{ t/h} \times 18 \text{ h/dan} = 270 \text{ t/dan}$), saj omejitveni faktor predstavlja tehnološka enota N1.5 (granulator za grobo mletje – naprava A1), ki lahko obratuje le 18 ur/dan z zmogljivostjo 15 t/uro. Poleg nastanka težke frakcije po mehanski obdelavi nastajajo tudi lahke frakcije iz MKO;

- Na podlagi opisa tehnološkega procesa biološke obdelave težke frakcije MKO naprave ministrstvo ugotavlja, da se v 32 dneh biološko obdelava 96 ton težke frakcije MKO in ne 192 ton, kot nosilec nameravanega posega v vlogi navaja. Navedeno pomeni, da bi po preračunu zmogljivost biološke obdelave MKO znašala le 3 t/dan ($96 \text{ t} / 32 \text{ dni} = 3 \text{ t/dan}$) in ne 6 t/dan ($192 \text{ t} / 32 \text{ dni} = 6 \text{ t/dan}$). Posledično bi tudi zmogljivost mehansko biološke obdelave MKO (tj. proizvodna zmogljivost naprave A1) znašala manj, tj. le 30 t/dan, z upoštevanjem, da »težka frakcija« MKO predstavlja 10 % (celotne) vhodne količine MKO, »lahka frakcija« MKO pa 90 % (celotne) vhodne količine MKO, kar pomeni, da je zmogljivost naprave A1 10x večja kot je zmogljivost biološke obdelave težke frakcije MKO ($3 \text{ t/dan} \times 10 = 30 \text{ t/dan}$). Ne glede na to, kakšna je zmogljivost tehnološke enote za biološko obdelavo težke frakcije, je zmogljivost naprave za mehansko biološko obdelavo še vedno 270 ton na dan;
- V kolikor bi upoštevali zmogljivost biološke obdelave kot merilo za zmogljivost naprave A1, bi umetno podcenili zmogljivost naprave A1 – dobili bi kapaciteto, ki ustreza samo manjšemu delu procesa (biološkemu delu) in ne odraža dejanske sposobnosti naprave za obdelavo maksimalno (nazivno) količino vhodnih odpadkov. Povedano drugače, mehanska obdelava je dimenzionirana za 100 % vhodnega toka, medtem ko biološka obdelava obdelava le ≈ 10 % nastalih frakcij, zato po mnenju ministrstva ne more predstavljati ozkega grla zmogljivosti naprave. Tolmačenje nosilca nameravanega posega bi lahko napačno vplivalo na:
 - načrtovanje ravnanja z odpadki,
 - poročanje o doseganju ciljev (npr. EU cilji za preusmerjanje odlaganja) in
 - ekonomsko oceno investicije.

Ministrstvo še dodaja glede na obstoječe stanje, da se trenutno na napravi A1 obdeluje 167 ton MKO na dan, s postavitvijo dveh novih boksov za biološko obdelavo pa bi se zmogljivost naprave A1 zmanjšala na 60 ton MKO na dan, kar lahko pomeni, da se s postavitvijo novih tehnoloških enot (dveh boksov) »umetno« zmanjša zmogljivost naprave A1. Ministrstvo še ugotavlja, da znaša površina skladišča z oznako S10 za skladiščenje MKO pred mehansko obdelavo 240 m^2 , kjer se bo lahko maksimalno skladiščilo 480 m^3 oz. ca. 240 ton MKO (kljub temu, da po navedbah nosilca nameravanega posega maksimalna zmogljivost naprave A1 zmanjšuje na 60 ton na dan). Izločena težka frakcija se bo skladiščila v skladišču S11 na površini 130 m^2 oz. ca. 60 ton.

Kot izhaja iz poglavja Opis nameravanega posega te obrazložitve te odločbe, se nameravani poseg nanaša tudi na:

- spremembo v sortirnici (B1) (glej poglavje B in 2.3 Ocene možnosti pomembnih vplivov na okolje), kjer se zmanjšuje proizvodna zmogljivost odpadkov iz 250 ton na dan na 148,5 ton na dan, in
- spremembo v napravi A2 za predelavo odpadkov trdno gorivo (glej poglavje 2.2 Ocene možnosti pomembnih vplivov na okolje), kjer se dodaja izločevalnik nemagnetnih kovin (tehnološka enota N2.3) ter se tehnološki enoti Mlin POLARIS za predmletje in doziranje odpadkov s transportnim trakom in magnetnim ločevalnikom (N2.1) preimenuje v dve ločeni tehnološki enoti, in sicer predgranulator (N2.1) in izločevalec magnetnih kovin (N2.2), kjer se zmogljivost naprave A2 s spremembo ne spominja in ostaja 200 ton na dan, vendar se zgoraj omenjene spremembe ne uvrščajo med posege iz Priloge 1 Uredbo o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, za katere bi bilo potrebno izvesti predhodni postopek ali presojo vplivov na okolje.

Odločitev

Ministrstvo glede na celotno dokumentacijo predmetne zadeve ugotavlja, da je za nameravani poseg na podlagi točke E.I.5.2 priloge 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje.

Zato je ministrstvo odločilo, kot izhaja iz I. točke izreka te odločbe.

Ministrstvo se je v skladu z načelom ekonomičnosti postopka, ki je opredeljeno v 14. členu ZUP, ki določa, da je potrebno postopek voditi hitro, s čim manjšimi stroški in s čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence, v postopku, vendar tako, da se preskrbi vse, kar je potrebno, da se pravilno ugotovi dejansko stanje, zavarujejo pravice in pravne koristi stranke ter izda zakonita in pravilna odločitev, odločilo, da ne bo preverjalo meril iz Priloge 2 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje torej ni preverjalo ali bi nameravani poseg lahko imel verjetno pomembne vplive na druge segmente okolja (kot hrup, zrak, svetlobno onesnaževanje, površina območja nameravanega posega). Ministrstvo je namreč ugotovilo, da nameravani poseg presega prag, ki je določen za obvezno izvedbo presoje vplivov na okolje.

Veljavnost odločbe

V skladu s štirinajstim odstavkom 90. člena ZVO-1 odločba, izdana v predhodnem postopku preneha veljati, če nosilec nameravanega posega v petih letih od njene pravnomočnosti ne začne izvajati posega v okolje ali ne vloži vloge za izdajo integralnega gradbenega dovoljenja, če je to zahtevano po predpisih o graditvi objektov. Zato je ministrstvo odločilo, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

Stroški

V skladu s petim odstavkom 213. člena v povezavi s 118. členom ZUP je bilo treba v izreku te odločbe odločiti tudi o stroških postopka. Glede na to, da v tem postopku stroški niso nastali, je bilo odločeno, kot izhaja iz III. točke izreka te odločbe.

Iz drugega odstavka 230. člena ZUP izhaja, da je zoper odločbo, ki jo izda na prvi stopnji ministrstvo, dovoljena pritožba samo takrat, kadar je to z zakonom določeno. Takšen zakon mora določiti tudi, kateri organ je pristojen za odločanje o pritožbi, sicer o pritožbi odloča vlada.

Ker ZVO-2 možnosti pritožbe zoper to odločbo ne določa, pritožba ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo ni pritožbe, pač pa je dovoljen upravni spor z vložitvijo tožbe na Upravno sodišče Republike Slovenije v roku 30 dni od vročitve odločbe. Tožbo se vloži neposredno pri pristojnem sodišču ali pošlje po pošti.

Postopek vodila:

Jasna Stele
Višja svetovalka

dr. Tanja Pucelj Vidović
Vodja sektorja za okoljske presoje

Vročiti:

- pooblaščenki nosilca nameravanega posega: Svetovanje in druge storitve, Simona Jamšek s.p., Čečovje 40A, 2390 Ravne na Koroškem (za: SALOMON d.o.o. Ljubljana, Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana - Polje) – osebno elektronsko (simona.jamsek@salomon.si).

Poslati po osmem odstavku 90. člena ZVO-2 tudi:

- Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo, Inšpekcija za okolje in energijo, Dunajska cesta 56, 1000 Ljubljana - po elektronski pošti (gp.irsoe@gov.si).
- Občina Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah -po elektronski pošti (obcina@lenart.si).